

РЕШАВАЊЕ НА КОЛЕКТИВНИТЕ РАБОТНИ СПРОВИ

The Settlement of Collective Labour
Disputes

Д-р Андон Мајховев

Д-р Андон Мајшев

**РЕШАВАЊЕ НА КОЛЕКТИВНИТЕ РАБОТНИ
СПРОВИ**

**The Settlement of Collective Labour
Disputes**

Първо издание

Штип, 2015

Уредник:
Андон Мајкошев

Рецензенти:
Военред професор Војо Беловски
Доцент д-р Љупчо Сотироски

Јазичка редакција:
Лила Беловска

Издавач:
НУ Универзитетска библиотека "Гоце Делчев", Штип

Печати:
МАСТЕРПРИНТ лтд - Кочани

Тираж: 150 примероци

НУУ Библиотека "Гоце Делчев"

CIP- Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека "Св. Климент Охридски",
Скопје

349.2.077.2(497.7)

МАЈКОШЕВ, Андон
Решавање на колективните работни спорови/Андон Мајкошев – Штип: НУ
Универзитетска библиотека "Гоце Делчев", 2015. – 198 стр.; 24 см

Библиографија: стр. 193-198

ISBN 978 608 242-008-0

а) Колективни спорови – Решавање – Македонија
COBISS.MK-ID 96443530

СОДРЖИНА

Кратенки (Abbreviations)	11
Предговор	17
Preface	19
Вовед	21
Introduction	23

ДЕЛ I.

КОЛЕКТИВЕН РАБОТЕН СПОР

ГЛАВА 1. ПОИМ И ВИДОВИ НА КОЛЕКТИВНИ РАБОТНИ СПОРОВИ

1.1. Субјекти на колективниот работен спор.....	28
1.1.1. Субјекти на страната на вработениите.....	29
а) Синдикат.....	29
Модели на претставување на синдикатот.....	29
Мнозински модел	30
Репрезентативен модел.....	30
а.1 Релевантни синдикати во Република Македонија.....	32
а.2 Репрезентативни конфедерации.....	33
а.3 Нерепрезентативни конфедерации.....	34
б) Група (мнозинство) на вработени.....	34
в) Совет на вработени.....	35
г) Штрајкувачки одбор.....	35
1.1.2. Субјекти на страната на работодавците.....	36
а) Работодавац.....	36
б) Здружение на работодавци.....	37
в) Здруженија на работодавци во Република Македонија.....	39
г) Постапка за утврдување на репрезентативност на синдикатот и здруженијата на работодавци во Република Македонија.....	42
1.2. Предмет на колективниот работен спор.....	44
а) Колективни права	44
б) Колективни интереси.....	45
1.3. Видови на колективни работни спорови.....	46
А) Правни колективни работни спорови.....	46
Б) Интересни колективни работни спорови.....	47
1.3.1. Колективни работни спорови според правниот режим на решавање.....	48
а) Спорови кога се решаваат по правилата на општ правен режим (решавање на колективен работен спор во приватниот сектор).....	48

6) Спорови, кои се решаваат по правилата на посебен правен режим (решавање на колективен работен спор во јавниот сектор).....	49	Ин По Ад Арт
1.3.2 Колективни работни спорови според нивото на настанување.....	50	3.4. Ист Ист Ист
1.3.3 Межусиндикален спор како колективен (не) работен спор.....	51	3.5. Меч
1.3.4. Спор меѓу здруженијата на работодавци.....	53	3.6. Нас

ГЛАВА 2. ПРИНЦИПИ И МОДЕЛИ НА РЕШАВАЊЕ НА КОЛЕКТИВНИТЕ РАБОТНИ СПОРОВИ...

2.1. Принципи на решавања на колективните работни спорови.....	54
А) Принцип на автономност.....	54
Б) Принцип на доброволност.....	54
В) Принцип на трипартизам.....	55
Г) Принцип на неутралност на државата.....	55
2.2. Модели на решавање на колективните работни спорови.....	56
А) Правни (институционални) аспекти.....	56
Б) Неправни аспекти.....	57
В. Модели за решавање на колективни работни спорови....	57

ДЕЛ II МИРНО РЕШАВАЊЕ НА КОЛЕКТИВНИТЕ РАБОТНИ СПОРОВИ

ГЛАВА 3. МЕТОДИ НА МИРНО РЕШАВАЊЕ НА КОЛЕКТИВНИТЕ РАБОТНИ СПОРОВИ.....

3.Мирни методи.....	63
3.1 Помириување.....	64
3.1.1 Поим и-а помириување.....	64
3.1.2 Видови на помириување.....	65
3.2. Госредување.....	66
3.2.1. Поим на посредување.....	66
3.2.2. Видови на посредување.....	68
Доброволно и задолжително.....	68
Приватно и јавно.....	68
Индивидуално (инкососно) и колективно.....	69
3.3. Арбитража.....	70
3.3.1. Поим на арбитражка.....	70
3.3.2. Видови на арбитражка.....	72
Доброволна арбитражка.....	72
Задолжителна арбитражка.....	72
Правна арбитражка.....	73

ГЛАВА 4. ИНС РАБОТНИ СПОР

4.1. Јавни анали	
4.2. Прави Суд и Работ Работ Индуст Совет Суд и Управ Устави Перни Посеб	

ГЛАВА 5. ПРА ПРЕВЕНТИВНИ СПОРОВИ ВО

5.1 Прави 5.1.1 Акти и	
5.1.2 Акти н	
5.2. Прави колект	
5.3 Инстит работ	
5.3.1 Минис	
5.3.2 Еконои	
5.3.3 Комиси	

Интересна арбитража	73
Постојана арбитража.....	73
Ad hoc арбитража.....	74
Арбитража на последна понуда.....	74
3.4 Истражување на факти.....	75
Истражување на факти во потесна смисла.....	75
Истражување на факти во поширока смисла.....	76
3.5. Мед-арб (медијација/арбитража).....	77
3.6. Неформални методи.....	77
ГЛАВА 4. ИНСТИТУЦИИ ЗА РЕШАВАЊЕ НА КОЛЕКТИВНИТЕ РАБОТНИ СПОРОВИ.....	83
4.1. Јавни служби за помирување и госредување: компаративна анализа.....	83
4.2. Правосудни органи.....	88
Суд за работни спорови.....	88
Работен суд во Германија.....	88
Работен суд во Шведска.....	89
Индустриски трибунал во Велика Британија.....	89
Совет на добри луѓе во Франција.....	89
Суд со општи надлежности.....	90
Управен суд.....	90
Уставен суд.....	91
Парнична постапка.....	91
Посебни правила на постапката.....	92
ГЛАВА 5. ПРАВНА И ИНСТИТУЦИОНАЛНА РАМКА ЗА МИРНО И ПРЕВЕНТИВНО РЕШАВАЊЕ НА КОЛЕКТИВНИТЕ РАБОТНИ СПОРОВИ ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА.....	93
5.1 Правна рамка за решавање на колективните работни спорови	93
5.1.1 Акти на МОТ.....	93
5.1.2 Акти на Советот на Европа.....	93
5.2. Правна рамка за мирно решавање на индивидуални и колективни работни спорови во Република Македонија.....	94
5.3 Институционална рамка за решавање на колективните работни спорови во Република Македонија.....	101
5.3.1 Министерство за труд и социјална политика.....	101
5.3.2 Економско социјалниот совет.....	102
5.3.3 Комисија за утврдување на репрезентативност.....	102

ДЕЛ III

ГЛАВА 6.РЕШАВАЊЕ НА КОЛЕКТИВНИТЕ РАБОТНИ СПРОВИ СО КОЛЕКТИВНА АКЦИЈА	10. ШТ
6. КОЛЕКТИВНА АКЦИЈА НА ВРАБОТЕНИТЕ.....	105
6.1 Поим и дефиниции за штрајкот.....	106
Генеза на правото на штрајк.....	106
Штрајкот како кривично дело.....	106
Штрајкот како граѓанско-правен деликт.....	107
Поим на штрајкот.....	107
6.2 Законски и теоретски дефиниции за штрајкот.....	113
а) Законски дефиниции.....	113
б) Теоретски дефиниции.....	113
7. Право на штрајк.....	115
7.1 Правото на штрајк во меѓународното право.....	115
7.1.1 Правото на штрајк во актите на ООН.....	115
7.1.2 Правото на штрајк во актите на Советот на Европа.....	118
7.2 Правото на штрајк како уставно право.....	119
7.3 Правото на штрајк во Република Македонија.....	120
7.4 Последици од организирање на штрајк.....	128
7.4.1 Правни последици на штрајкот.....	128
а) Работноправни последици.....	129
б) граѓанскоправни последици.....	130
в) управно-правни последици	131
г) Кривично правни последици.....	132
8. ВИДОВИ НА ШТРАЈКОВИ	ГЛ
8.1 Штрајкови според предметот на борба.....	133
8.2 Штрајкови според нивото на организирање.....	134
8.3 Штрајкови според начинот на организирање.....	135
8.4 Штрајкови според методст на борба.....	135
8.5 Штрајкови во транзицијата.....	137
8.5.1 Спонтани штрајкови.....	137
8.5.2 Конвенционални штрајкови.....	141
8.5.3 Коивенционални штрајкови во Македонија.....	143
8.5.4 Основни карактеристики на штрајковите во транзицијата во Република Македонија.....	145
9. ПРЕСТАНУВАЊЕ НА ШТРАЈКОТ.....	147
9.1. Пракса на слогодување.....	148

9.2 Социјални спогодби (договори).....	150
9.2.1 Социјални спогодби (договори) во периодот (1990-2004).....	151
9.2.2 Социјални спогодби (договори) во периодот (2005-2015).....	151
10. ШТРАЈК: CASE STUDIES (студија на случаји).....	152
10.1 Case study: Штрајк на Самостојниот синдикат на вработените во Клиничкиот центар во Скопје.....	152
10.2 Case study: Штрајк на вработените во основното и средното образование (СОНК).....	156
11. ИНДУСТРИСКИ АКЦИИ РАЗЛИЧНИ ОД ШТРАЈКОТ.....	159
11.1 Работничка стража (<i>picketing</i>).....	159
11.2 Бојкот (<i>boycott</i>).....	161
11.3 Саботажа	162
12. КОЛЕКТИВНА АКЦИЈА НА РАБОТОДАВЦИТЕ.....	162
12.1 Поим на локаут (<i>lock-out</i>).....	162
12.2 Обележја на локаутот.....	163
12.3 Видови на локаут.....	163
12.4 Црчи листи (<i>blacklisting</i>).....	165
12.5 Облици на економски и други видови на притисоци на работодавците.....	165

ДЕЛ IV

ГЛАВА: VII: МИРНО РЕШАВАЊЕ НА РАБОТНИТЕ СПОРОВИ ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

13. Методи на мирно решавање на работни спорови во РМ.....	169
13.1 Поим и видови на мирни методи на решавање на работните спорови во Република Македонија.....	169
а) Помирување (<i>conciliation</i>).....	170
б) Посредување (<i>mediation</i>).....	170
в) Арбитража (<i>arbitration</i>).....	171
13.2 Начела на решавање на работните спорови.....	173
13.3 Постапка за мирно решавање на работните спорови.....	174
13.4 Надомест за помирувачот и арбитрот.....	176
13.5 Избор на помирувач и арбитар.....	176
а) услов за добивање лиценца.....	177
б) Водење на регистар на помирувачи и арбитри.....	177
в) Бришење на помирувачот и арбитрот од Регистарот	178

г) Изземање на помиривачот и арбитерот.....	178
д) Должности на помиривачот и арбитерот.....	179
ф) Евиденција за постапките за мирно решавање на работните спорови.....	180
14. Колективен работен спор.....	180
14.1 Учество на помиривачот во процесот на колективното преговарање.....	180
14.2 Учество на помиривачот во спорови во дејности од општ интерес.....	181
15. Индивидуален работен спор.....	183
15.1 Постапка пред арбитар.....	183
16. ЗАКЛУЧНИ СОГЛАСУВАЊА.....	185
Conclusion.....	188
Рецензентско мислење.....	191
Литература (Referencias).....	193

КРАТЕНИКИ (ABBREVIATIONS)

АД	Акционерско друштво
АРМ	Армија на Република Македонија
АТАМ	Здружение на работодавци на Агенции за привремено вработување
ACAS	Advisory Conciliation and Arbitration Services (Сервис за советување за помирување и арбитража)
БКМ	Баниска камора на Македонија
WEM	Федерација на здруженија на работодавци за трговија со метал
ДОО	Друштво со ограничена одговорност
ЕУ	Европска унија
ЕИ	Европски Унион (Европска унија)
EUROCOMER	Комитет за трговија на големо
ЕЗ	Европска заедница
GCA	General Collective Agreement
ЗАПОВИМ	Здружение на работодавци од запитните друштва
ЗВР	Закон за внатрешни работи
ЗРВ	Здружение на работодавци за водостапанство на РМ
ЗРО	Закон за работни односи
ЗСАРМ	Закон за служба во армијата на Република Македонија
ЗМРРС	Закон за мирно решавање на работните спорови
ЗЈП	Закон за јавни претпријатија
ЗПЛ	Закон за парнична постапка
ЗП	Закон за полиција
ЈЗУ	Јавна здравственa установа
ЈП	Јавно претпријатие
КД	Колективен договор
КСС	Конфедерација на слободни синдикати
КРМ	Конфедерација на работодавци на Македонија
МВР	Министерство за внатрешни работи на Македонија
ЛО	Конфедерација на синдикатите на Шведска
МОТ	Меѓународна организација на трудот
МОН	Министерство за образование и наука на Македонија
МЕСО	Мултиетнички синдикат на Македонија
МЗТ	Металски завод Тито
МТСП	Министерство за труд и социјална политика
МЖК	Македонски железници
НАОЈКМ	Национална асоцијација на оператори на јавни најавни комуникации
НКИ	Национална класификација на индустрии
НКД	Национална класификација на дејности

НСПМ	Независиен синдикат на машинскиот персонал на Македонија
НСММ	Независиен синдикат на машиновозачите на Македонија
NLRB	Национален одбор за работни односи на САД
ОКД	Општи колективен договор
ООН	Организација на обединетите нации
ОРМ	Организација на работодавци на Македонија
ПТТ	Пошли, телеграфија и телекомуникации
ПИО	Пензиско инвалидско осигурување
PERA	Одбор за работни односи на јавните служби
РМ	Република Македонија
РСО	Регионална синдикална организација-општински синдикат
САД	Соединети американски држави
САФ	Шведска конфедерација на работодавци
СИЕР	Синдикат за индустриска, енергетика и рударство
СРМ	Социјалистичка република Македонија
СММ	Синдикат на машиновозачите на Македонија
ССМ	Сојуз на синдикатите на Македонија
СОНК	Синдикат за образование за наука и култура
СКМ	Стопанска комора на Македонија
СССР	Сојуз на советски социјалистички републики
СОРА	Комитет на професионални организации во земјоделството
CAC	Централен арбитражен комитет
SEPIL	Европски секретаријат за слободни посфесии
CEEP	Европски центар на јавни претпријатија
TCC	Конфедерација на синдикатите на јавните службеници
USA	Соединети американски држави
УНАСМ	Унија на издавачки и автономни синдикати на Македонија
UNICE	Унија на индустрија на европската земјица
УПОЗ	Синдикат за управа, правосудство и здруженија на првачи
ФМЦС	Федерална служба за мирење и арбитражка
FMCS	Federal Mediation and Conciliation Service
ХОТАМ	Здружение на работодавци за хотели, ресторани и кафетерији

*Посвящено во
святыни Галилеи и Иордана
докт. Гарек и Миле*

Гарек

Предговор

Решавањето на колективните работни спорови како стручна и општествена проблематика не е државно третирана тема, како во домашната, така и во меѓународната научна мисла. Во изминатите дваесет и пет години, академската заедница кај нас не посветила доволно внимание на темата за решавањето на колективните работни спорови, која во основа опфаќа посебни аспекти. Слабиот интерес за проучување на овие проблематики е одраз на нискиот степен на развој на индустриските односи во државата. Напишаните трудови можат да се избројат на прсти. Од тие причини, оваа книга претставува еден скромен обид да се даде придонес во научната сфера за посттикување на развојот и динамизирање на процесот на проучување на проблемот на решавањето на колективните работни спорови. Проблемите и социјалните конфликти кои се создаваат во работната сфера денес е незамисливо да се решат без активно учество на социјалните партнери: државата, синдикатот и работодавците. Активниот социјален дијалог и градењето на доверба помеѓу социјалните партнери е најдобрата превенција на колективните работни спорови.

Книгата што ви предава обработува посебно актуелни прашања во однос на колективните работни спорови, а пред се: дефинирање на колективниот работен спор, мирните методи (помиривање, медијација, арбитража, истражување на факти), неформалните методи, институциите за решавање на колективните работни спорови, решавањето на колективните работни спорови со колективна акција (штрајк, бојкот, пикетичг, покаут) и др.

Книгата, исто така, има за цел сеопфатно и аналитички да ја претстави актуелната состојба за решавањето на колективните работни спорови во Република Македонија, а во тој контекст да се направи и компартивна анализа на решавањето на колективните работни спорови во другите држави (членки на ЕУ, САД).

Трудот е плод на моето повеќегодишно проучување на оваа област од теоретски и практичен аспект. Наменета е за студентите и пошироката стручна јавност од областа на трудовото право и индустриските односи, а може да им послужи и на синдикатите, здруженијата на работодавци и стопанските комори.

Книгата се состои од четири дела. Првиот дел содржи воведни напомени за поимот, субјектите, видовите, принципите и моделите на решавање на колективните работни спорови.

Вториот дел содржи опшеж-ч анализа на мирното решавање на колективните работни спорови. Во него се разгледуваат основните методи на мирно решавање на колективните работни спорови како што се: помиривање, посредување, испитување на факти и арбитража.

Одредено внимание е посветено и на неформалните методи на мирно решавање на колективните работни спорови. Во поглавјето четири се обработуваат институциите за решавање на колективните работни спорови, особено јавните служби за помирување и посредување, како најважна институција во решавањето на овие спорови. Исто така, е обработена и улогата на правосудните органи, пред се на работните судови.

Третиот дел од книгата се однесува на решавањето на колективните работни спорови со примена на директна колективна акција. Во него се обработуваат колективните акции на вработените и колективната акција на работодавците. Во овој дел детално се анализира штрајкот, бојкотот и пикетингот како облик на колективна акција на вработените (синдикатот). Посебно внимание е посветено на штрајкот како фундаментално социјално право. Наведени се повеќе појавки облици на штрајкот и правните последици од него. Обработени се и облициите на колективни акции кои се слични на штрајкот. Во посебно поглавје обработена е колективната акција на работодавците под називот локаут (lockout), а анализирани се разните видови на локаут и нивните правни последици, како и формирањето на т.н. црна листа (blacklist) на истакнати синдикални активисти од страна на работодавците.

Четвртиот дел се однесува на мирното решавање на индивидуалните и колективните работни спорови во Република Македонија. Во него се разработени начелата, методите, постапката, изборот, изземањето на помирителот и арбитрот, евидентацијата на постапките, учеството на помирувачот во колективното преговарање и решавањето на спорови во дејности од спешен интерес и др.

Во анализа на целокупната проблематика консултираме голем број на библиографски единици од повеќе познати автори во светот и кај нас. Во текот на пишувањето на книгата од голема помош ми беа и сугестиите и стручните насоки од колегите од областа на трудовото право и индустриските односи. Исто така, искажувам голема благодарност и на моите рецензенти за корисните сугестиии во пишувањето на оваа книга.

Штип, април 2014

Авторот

Preface

The resolution of the collective labor disputes as professional and social issues is not treated enough, neither in national or international scientific thought. In the past 25 years, national scientific and professional thoughts haven't devoted enough attention to the subject of collective labor dispute resolution, which basically covers several aspects. Low interest in studying of this issue is a reflection of the poor development of industrial relations. Written articles can be count on the fingers of one hand. Therefore, this book is a modest attempt to give an appropriate contribution to scientific developments and intensification of studying process of collective labor disputes resolution. I expect the book to be interesting for the scientific and professional community in our country, and also to provoke and mobilize part of the professionals to critically upgrade and enrich the material with new professionals' knowledge. Problems and social conflicts of the production sphere are unsolvable without social partners' active participation – those being the state, the labor union and the employers. Active social dialogue and building social partners' mutual trust is prevention against collective labor disputes.

This book covers number of current issues in terms of collective labor disputes, and above all, the definition of the collective labor dispute; peaceful resolution methods (conciliation, mediation, arbitration, investigation of facts); informal resolution methods; collective labor disputes resolution institutions; collective labor disputes settlement through collective action (strike, boycott, picketing, lockout) etc.

It also aims to provide comprehensive analytical picture of the current state of collective labor disputes resolution in Republic of Macedonia, as well as to provide a comparative analysis with the collective labor disputes resolution in other countries (EU, USA).

The book is result of my continuing study of the theoretical and practical aspects of the specified issue. It is intended for students and the wider professional community in the field of labor law and industrial relations and may be of use for the trade unions and employers' associations.

The book consists of four parts. The first part is on the introductory remarks of the definition, subjects, types, principles and models of resolving of the collective labor disputes.

The second part contains detailed analysis of the peaceful settlement of collective labor disputes. It reviews the basic methods of peaceful settlement of collective labor disputes such as conciliation, mediation, investigation of facts and arbitration. The informal methods are also mentioned. Chapter 4 is dedicated to the collective labor disputes resolving institutions, particularly the public services for conciliation and mediation as the most important institution in the resolution of these disputes. The role of the judicial authorities, especially the role of the labor courts is also analyzed.

Preface

The third part of the book entails the settlement of collective labor disputes by applying direct collective action. It analyzes the employee's collective actions and employers' collective action. This section thoroughly analyzes strike, boycott and picketing as forms of employees' collective action (trade union). Special attention is devoted to the strike as a fundamental social right. A list of strike manifestations is given and the legal consequences thereof, as well as of the types of collective actions similar to the strike. There is a separate chapter on the employers' collective action known as lockout - various types of lockouts are analyzed and their legal consequences, as well as the creation of so-called black lists (blacklisting) of prominent trade union activists by the employers.

The fourth part deals with the peaceful settlement of individual and collective labor disputes in Macedonia. It is dedicated to principles; methods; procedures; selection; exclusion of the settler and the arbitrator; the record of the proceedings; the conciliator's participation in collective bargaining and dispute resolution in the activities of general interest etc.

In the analysis of the overall issue I consulted great number of bibliography items of prominent national and foreign authors. In the course of writing I was found help in the guidance and suggestions of my colleagues involved in the labor law and industrial relations. I also express my gratitude to the reviewers for their valuable suggestions in the writing process.

спрот
капитите
конфл
теориј
говори
стручни
Индустрија
економија
партија
произведења
третман
живот
да го се
услови
асонција
синдикат
страна

антагонист
работа
со меѓународен
штрајк,
уште се
работа

сами и
обете се
нестабилност
што нај
една е
колектив
серииозни
поглавја
популарни
мир, кај
права и
односите
функцији
индустрија

Shtip, April 2015

The Author

Вовед

Социјалната оска на општеството е структурирана од две спротивставени страни: грудот и капиталот. Односите помеѓу трудот и капиталот во процесот на работата отекогаш биле противречни и конфликтни. Споровите и противречностите помеѓу грудот и капиталот во теоријата се среќава под називот колективен работен спор и е тесно поврзан со индустриските односи. Понимот колективен работен спор во стручната литература се среќава и под терминот индустриски спор. Индустриските конфликти се неминовни и произлазуваат од различните економски, социјални и професионални интереси на социјалните партнери (синдикатот и здружението на работодавци) во процесот на производството и работата. Вработените имаат потреба од достоинствен третман на нивниот труд кој ќе биде соодветно исплатен за нормален живот на нивните семејства. Интересот на капиталот (работодавците) е да го оплоди својот капитал, односно да оствари што ловисок профит во услови на индустриски мир. Понимот колективен работен спор во основа асоцира на спор помеѓу два колективни правни субјективитета: синдикатот, од една страна, и здружението на работодавци, од друга страна.

Во почетниот стадиум од развојот на индустриските односи антагонизмот помеѓу двата колективитета (работниците и работодавците) бил голем. Споровите заместо со преговори се решаваа со методи на колективни акции, односно економски притисок како што се: штрајк, локаут, бојкот, макетинг и др. Примената на наведените методи уште повеќе ги заоструваа односите помеѓу синдикатите и работодавците.

Социјалните противречности, односно индустриските конфликти сами по себе се деструктивни и продуцираат негативни последици за обите страни. Колективните работни спорови се јавуваат како извор на нестабилност и неравнотежа во односите меѓу социјалните партнери, со што на одреден начин го загрозуваат социјалниот мир и хармонија, како една од темелните вредности на индустриските односи. На тој начин, колективниот работен спор создава општествена нестабилност, односно сериозно нарушување на системот на индустриски односи.

Решавањето на колективните работни спорови, е неопходно од повеќе причини, пред се, заради зачувување на системот на плуралистичките индустриски односи, стабилизирање на индустрискиот мир, како и заради остварување и заштита на колективните интереси и права на социјалните партнери и другите актери на индустриските односи. И индустрискиот мир е condition sine qua non на успешно функционирање на производствениот и работниот процес. Со развојот на индустриските односи растеше и свеста дека конфликтите кри-

Вовед

настапуваат во сферата на производството (работата) со спротивено штетни и неприфатливи. Затоа се пристапи кон изнаоѓање други попрактични начини на решавање на колективните работни спорови. Така, постепено се воведоа и мирните методи на решавање на колективните работни спорови за кои ќе се осврнеме на соодветно место во овој труд.

Освен со методи на економски притисок, колективните работни спорови, особено правните колективни работни спорови се решаваат и по судски пат (специјализирани работни судови, работни трибунали, судови со општа надлежност).

Трет начин на решавање на колективните работни спорови се мирните методи кои во стручната јавност сеознати како алтернативни методи. Најприменувани мирни методи за решавање на колективните работни спорови се: мирењето, посредување, арбитражата, промоаѓање на факти и др.

Кога зборуваме за колективен работен спор и неговото решавање налегувааме во еден посебен дел на трудовото право, т.н. колективно трудово право, односно колективен работен однос. Овој дел од трудовото право е релативно понов во однос на индивидуалните работни права. Денес, современите индустриски односи се темелат на филоафијата и идејата на тројпартизам, меѓусебно информирање и консултации, социјален дијалог и социјално партнерство, колективно преговарање, како и практика на мирно решавање на колективните работни спорови.

Мирното решавање на колективните работните спорови е тема која станува со поактуелна и во посттранзиционите општества. Во Република Македонија, мирното (алтернативното) решавање на работните спорови нема долга традиција како што е тоа случајот со државите од развиените индустриски земји од Западна Европа. Со развојот на индустриските односи во Македонија неминовно се наметна потреба од донесување на правна регулатива, формирање на институции за мирно решавање на работните спорови и создавање на традиција на решавање на овој вид на спорови. Во таа насока, потребно е да се регрутираат квалитетни юрисдиктори, медиатори и арбитри кои успешно ќе ги решаваат индивидуалните и колективните работни споровите кои настапуваат во процесот на работата.

The re
always
betwee
found i
connec
the life
inevitab
of the
process
is basii
employ
empoly
interest
conditic
achieve
During
between
process
pressur
tightene

produci
as a so
which, i
of the i
instabilil
labor di
preservi
industri
rights t
develop
area of
resolving
collectiv
E
(speciali
are pop-
methodes

Introduction

The social axis of society is structured by two parts: labour and capital. The relationship between labor and capital in the production process has always been contradictory and conflicting. Disputes and contradictions between these two social spheres, i.e. between workers and employers are found in the theory under the name of 'collective labor dispute' and are closely connected with the industrial relations. Collective labor disputes are found in the literature under the term 'industrial dispute'. Industrial disputes are inevitable and arise from different economic, social and professional interests of the social partners (trade unions and employers' associations) in the process of production and operation. The notion of the collective labor dispute is basically associated with a dispute between two collective subjects: the employees represented by the trade unions on the one hand, and the employers represented by the employers' associations, on the other. The interest of the employees to work for higher wages and to have better working conditions, and the interest of the employers is to keep or fertilize equity and achieve a greater profit in terms of industrial peace. During the development of the industrial relations, contradictions were growing between the two collective subjects (workers and employers) in the production process. In the beginning, disputes were resolved by a method of force and pressure rather than by negotiation. Application of such methods has further tightened relations between trade unions and employers.

Social contradictions, i.e. industrial conflicts are destructive and produce negative consequences for both sides. Collective labor disputes arise as a source of instability and imbalanced relations between social partners, which, in a way, endangers social peace and harmony as fundamental values of the industrial relations. Thus, the collective labor dispute creates social instability or serious disruption in the system of industrial relations. Collective labor disputes resolution is necessary for several reasons, primarily for the preservation of the pluralist industrial relations system, stabilization of the industrial peace, and for exercise and protection of the collective interests and rights of the social partners and other industrial relations'actors. The development of industrial relations and the realization that the conflicts in the area of production are harmful, leaded to defining other practical ways of resolving collective labor disputes. Thus, the peaceful methods of resolving collective labor disputes were gradually introduced.

Besides solving legal collective labor disputes by the courts (specialized labor courts, work tribunals, courts of general jurisdiction), there are non-judicial (alternative) methods for solving industrial conflicts (peaceful methods: conciliation, mediation, arbitration, and methods of collective action

Introduction

as strike, lockout, boycott, picketing). When discussing about collective labor dispute and its resolving, we step into a special section of the labor legislation - collective labor legislation or collective employment. This part of the labor legislation is relatively new in terms of the individual rights. The philosophy of industrial relations is closely related to the idea of social dialogue and social partnership, especially in collective bargaining and also in the resolving of collective labor disputes.

Peaceful settlement of collective labor disputes is a hot topic in transitional societies, as well. In Macedonia, the peaceful (alternative) resolution of labor disputes does not have long tradition as is the case with the countries of the developed industrial West European countries. With the development of the industrial relations in Macedonia an inevitable need emerged for adoption of judicial legislation, establishment of institutions for peaceful resolution of labor disputes and creation of tradition of solving this kind of disputes. For this purpose, it is necessary to recruit conciliators and arbitrators who will have a task to solve individual and collective labor disputes.

¹ Conciliation and Arbitration Procedures..... pg. 1.

ДЕЛ I

КОЛЕКТИВЕН РАБОТЕН СПОР

ГЛАВА 1.

1. ПОИМ И ВИДОВИ НА КОЛЕКТИВЕН РАБОТЕН СПОР

Споровите се нераздвоен дел на човековият живот и општеството. Ги има во сите отпштествени сфери, особено во работно-правната сфера. Колективните работни спорови се последица на различната отпштествена положба на социјалните партнери (синдикатите и здруженијата на работодавци) во отпштеството. Со други зборови, конфликтите се израз на разлика во поглед на природата на односите на пазарот на работната сила (*legit način*), када од едната страна се наоѓаат работодавците (сопствениците на капиталот-властвува), а од другата страна вработените и нивните асоцијации (*trade unions*).

Отпштиот поим на работен спор може да се одреди со опфаќање на материјалноправните (страни, предмет на спорот) и формалногравиите обележја (органи за решавање и постапката). Во правната теорија постојат голем број на дефиниции на поном работен спор. Под работен спор се подразбира спор помеѓу работникот и работодавецот, или синдикатот и работодавецот, односно здружението на работодавци, во врска со склучување, постоење или престанување на индивидуалниот или колективниот договор за работа, кои се решаваат пред надлежните судови, или други органи во утврдена постапка.² Оваа дефиниција претставува отпшта и се однесува како за индивидуалниот, така и за колективниот работен спор. Но, овие два вида на спорови многу се разликуваат, како според нивната содржина, така и според формалните обележја.³ Под индивидуален работен спор се подразбира спор "кој настанува помеѓу работникот, односно службеникот и

² Д. Ѓаревина, *Радни спор у јуихоловскиот и утврденото право*, Правни змест. III Том, Београд, 1995, стр. 552.

³ Л. Јовески, *Правен факултет Јустицијан Приј, Скопје, Колективни работни спорови и нивно решавање*, 18 Синдијалка школа на Синдикатот на УПОЗ, Нов Дојран, 22-24.02.2007 година., стр. 12